

rodoljubi so izročili dr. Riegerju 100.000 gold. za vezilo o njegovi 70-letnici. Dr. Rieger pa razdeli ta denar ves za česke domoljubne na prave. Oboje je pač na čast Čehom in njih slavnemu vodji.

Vnanje države. Nj. svetost, papež Leon XIII. so odložili imenovanje novih kardinalov do prihodnje spomladi. — V Rimu postavi se nova palača za italijansko drž. zbornico. Kakor misli vlada, dodela se taka hiša za 6 milj., drugim ljudem pa se dozdeva, da še bode dvekrat toliko za-njo premalo. — Minister Crispi zatrjuje, da nima strahu na kako vojsko s Francijo, vendar pa mora Italija gledati na to, da je k redu, ako jo kje kdo pokliče na boj. To je jasna beseda, ali pa je lahko tudi prav nejasna. — Na Španjskem se preraja ministerstvo, sestavlja pa imena mož za novo ministerstvo Sagasta. Največ preglavice mu dela, koga da naj vzame za vojnega ministra, kajti višji generali mu niso prijazni. — Na Francoskem so vedne, stare zmešnjave; generalu Boulangerju ne zaupa nobena stara stranka prav in to je krivo, da še visi sedanje ministerstvo, ali pri vsem tem ne zna ministerstvo, kako da odpravi tega klateža (!) s površja. Sedaj se mu grozi minister Floquet, da ga dene za voljo veleizdaje (?) pod ključ. — V Belgiji so delalci pa sopet porazsajali ter bi radi večje plačilo dosegli. Ali ga dosežejo, to pa je še dolgo vprašanje. — Na Nemškem dobijo novo postavo, s katero se določuje podpora tistim delalcem, ki obnemorejo vsled starosti. Pri nas že imamo tako postavo. — Carina na žito Nemcem ni po volji, ker jim dela žito predrago, vendar pa niso drž. poslanci v tem enih misli. No to ne stori v tem veliko, saj misli Bismarck za-nje. Kar on hoče, to jim tudi velja. — Rusija nima sreče z novim svojim posojilom, to se pravi: Nemcem to posojilo ni po volji. Ker ne morejo poslej več tako upiti, da je Rusija že na kantu, zato pa se upije od njih v svet, da hoče Rusija — vojsko ter ji je bilo le za njo treba posojila. — V Bolgariji dobijo več vojakov, doslej so jih imeli 12, poslej bode pa 24 polkov ali regimentov. Ljudi za vojake se že dobi ali za-nje je treba denarja in tega tudi v Bolgariji ni preveč, vsaj v žepih tistih ne, ki jim ga je najbolj treba — plačevalcem davkov. — Srbija dobi nove ministre in na čelu mu bode Ristić, mož, ki vleče bolj na rusko stran. — V Carjemgradu se branijo vzprejeti princa Koburskega; se ve, kaj mu naj poreče sultan? Priznati ga za kneza vseh Bolgarov, tega še ne mara Turčija in tako je za-nj bolje, če ne pride v Carjigrad. — V Abesinijo odrine 150 ruskih, torej pravoslavni duhovnikov in rokodelcev; namen jim je Abesince s časom pridobiti za pravoslavno cerkev. Ni verjetno, da se jim to posreči. — V Zanzibaru je nemška

mornarica zajela arabsko ladijo, na kateri je bilo 87 sužnjev in kar je še posebno dobro, tudi trgovci so ji prišli v roke. Za nekaj časa bi človek skorej tem lopovom privošil, da se da jim na poskušnjo, kako da diši sužnjištvo.

Za poduk in kratek čas.

Nekaj iz potovanja.

Spisal Janko T.

(Konec.)

Ako imaš, č. bralec, priložnost, romaj tje v Brezje, ne bode ti žal, če druga ne vidiš, videl bodeš mili, oj mili obraz Marije Pomagaj, kateri ti ne bode iz spomina izginil. Nedavno govoril sem z mladeničem iz Savinjske doline doma. Pripovedoval mi je, da je hodil na sv. Višarje in da je med potjo tudi videl Brežko Marijo Pomagaj. Srčno se je radoval, da je bil tako srečen in gledal v mili obraz Brežke Marije. Kaj še naj omenim? Srečen sem bil in ob prvi priložnosti poromam spet v Brezje. Daj Bog, da sem tako srečen in še enkrat poklekнем pred lepo podobo in častim Brežko Marijo pomagaj!

Kmalu potem odvedel je mene vlak v Ljubljano, in tukaj spet kmalo v lepe Slovenske gorice.

Ako sem č. bralcem s temi kratkimi vrsticami kaj vstregel, me veseli. Za spomin na lepo Gorenjsko-Kranjsko pa sem si zapisal v svoj dnevnik te-le vrstice:

Gorenjska zemlja mila,
Srčno pozdravljam te:
S krasoto te ovila
Nebeška roka je.

Želje mi srčne moje
Se izpolnile so;
Ko, zemlja krasna, tvoje
Gore sem zrl nebo,

Ko gledal otok Bleški,
Nebeški tvoj sem kras,
Ko Materi sem Brežki
Zrl v milosten obraz...

Pozdravljam zemlja mila,
Gorenjska krasna, te:
Daj Bog, da bi razvila
Slovencem v slavo se!

Smešnica 50. Oger kupi precej veliko prosto stensko uro pri urarji. Zraven pa še ugleda v steklenem oknu več majhnih uric, (se ve, da dragocenih žepnih) ter se obrne proti urarju: „Gosponé, ekbata, naj mi dodajo še uno-le malo!“